LEDČICKÉ NOVINKY

říjen-prosinec 2012

Slovo starostky

Vážení a milí spoluobčané,

po roce opět přicházíme s vánočním číslem Ledčických novinek, abychom Vám zprostředkovali události, které se za uplynulé čtvrtletí staly nebo nás v příštích týdnech a měsících čekají. Ti, kteří dění v obci sledují, určitě vědí, že rekonstrukce a dostavba památkově chráněného objektu (u Lindů) se chýlí k závěru. Přidělená dotace Středočeským krajem v letošním roce umožní její dokončení a předání k užívání nám všem. Jsem moc ráda, že se podařilo získat finanční prostředky v takové výši, abychom příliš nezatěžovali obecní rozpočet a zároveň mohli celý náš záměr dotáhnout do konce. Třeba jen kvůli těm, jimž je tato stavba trnem v oku, a to možná jen proto, že netuší, jakým způsobem se dotace získávají. Jen těžko může obec získat finanční příspěvek na opravu komunikací, když není hotova infrastruktura. To také byl hlavní důvod, proč se komunikace v minulých letech průběžně neopravovaly. Ano, pro nás pracovníky obecního úřadu by bylo daleko snazší říci, že na komunikace peníze nejsou, veškeré finanční prostředky se vyčerpaly na infrastrukturu, a tak nelze obec dále rozvíjet ani zvelebovat. Třebaže tuto strategii volí více obcí, my jsme se rozhodli jít jinou cestou, a to využíváním dotací na takové projekty, které státem nebo EU finančně podporovány jsou. Proto například máme vlastní dětské hřiště, naučnou stezku, zázemí pro JSDH, z velké části opravenou budovu ZŠ a také naše budoucí kulturní centrum. Je velmi důležité, abychom se společně scházeli. Vždyť kulturu nepředstavují jen televizní seriály. S opravou komunikací jsme začali tam, kde byla dokončena infrastruktura, včetně rekonstrukce vedení elektřiny. Nejsme schopni ovlivnit tyto investice ČEZu, a proto zůstala nedokončena jen minimální část elektrického vedení, a to „Za kostelem", „V dolánkách" a „Na cikánce", které se dle původní dohody měly rekonstruovat v rámci druhé etapy ve středu návsi. V letošním roce se dokončují projekty na rekonstrukci komunikací a parkovacích míst na návsi u bytovek a u hlavního chodníku směrem „Na cikánku". V této souvislosti bych chtěla upozornit majitele nemovitostí, kteří využívají části tohoto chodníku pro parkování osobních automobilů, že v rámci rekonstrukce, ale i po ní, nebude možné na těchto místech parkovat. Měli by se tudíž připravit na to, že budou muset svá auta nechávat na vlastních pozemcích.

Touto cestou děkuji všem občanům, kteří nečekají na posily z obce, a v tomto ročním období si sami čistí a uklízejí chodníky. Zároveň děkuji všem pracovníkům obecního úřadu a školy za jejich celoroční práci. Dík patří rovněž zastupitelům, členům výborů, členům všech zájmových organizací působících v naší obci, ale také ostatním občanům, kteří svou prací přispívají k bohatému kulturnímu dění u nás doma. Ještě jednou Vám všem moc děkuji.



Závěrem roku Vám, milí spoluobčané, přeji krásné prožití svátků vánočních, klid a rodinnou pohodu a samozřejmě to nejdůležitější – pevné zdraví. V naší obci nás čeká ještě mnoho úkolů. Pevně věřím, že budeme mít dost sil a chuti se s nimi i v příštím roce společně „vypořádat".

Jiřina Michovská



Malá ledčická kronika

Její život se naplnil

V říjnu 2012 nás navždy opustila paní Miluše Štecherová, čp. 212.

Čest její památce!

Blahopřejeme

Ve čtvrtém čtvrtletí letošního roku narozeniny oslavili: Čos Vladimír, čp. 26 – 50 let, Vovsová Hana čp. 14 – 50 let, Salač Antonín, čp. 37 – 55 let, Michovská Jiřina, čp. 113 – 55 let, Volf Jan, čp. 200 – 55 let, Černá Jana, čp. 151 – 55 let, Bušil Antonín, čp. 211 – 65 let, Hrušková Marta, čp. 58 – 65 let, Nešpor Karel, čp. 100 – 70 let, Mládek Stanislav, čp. 108 – 70 let, Sypecký Václav, čp. 128 – 75 let, Vobořil Jiří, čp. 178 – 80 let, Uhrová Miluše, čp. 147 – 82 let, Bubeníčková Jaroslava, čp. 208 – 85 let, Zemanová Anna, čp. 60 – 88 let.

Všem oslavencům do dalších let přejeme hodně zdraví, klidu a pohody!

Vítání občánků

V neděli 28. října 2012 byli mezi ledčické občany přivítáni: Alžběta Bartošová čp. 209, Matěj Haluza čp. 102, Barbora Michovská čp. 127 a Lukáš Drábek čp. 142.

Dětem v jejich rodné vsi přejeme spokojené a šťastné dětství!

Zlatá svatba

Zlatou svatbu oslavili manželé Marie a Jiří Machovi**.**

Do dalších společných let jim přejeme především hodně zdraví a spokojenosti!





Tady jsme doma

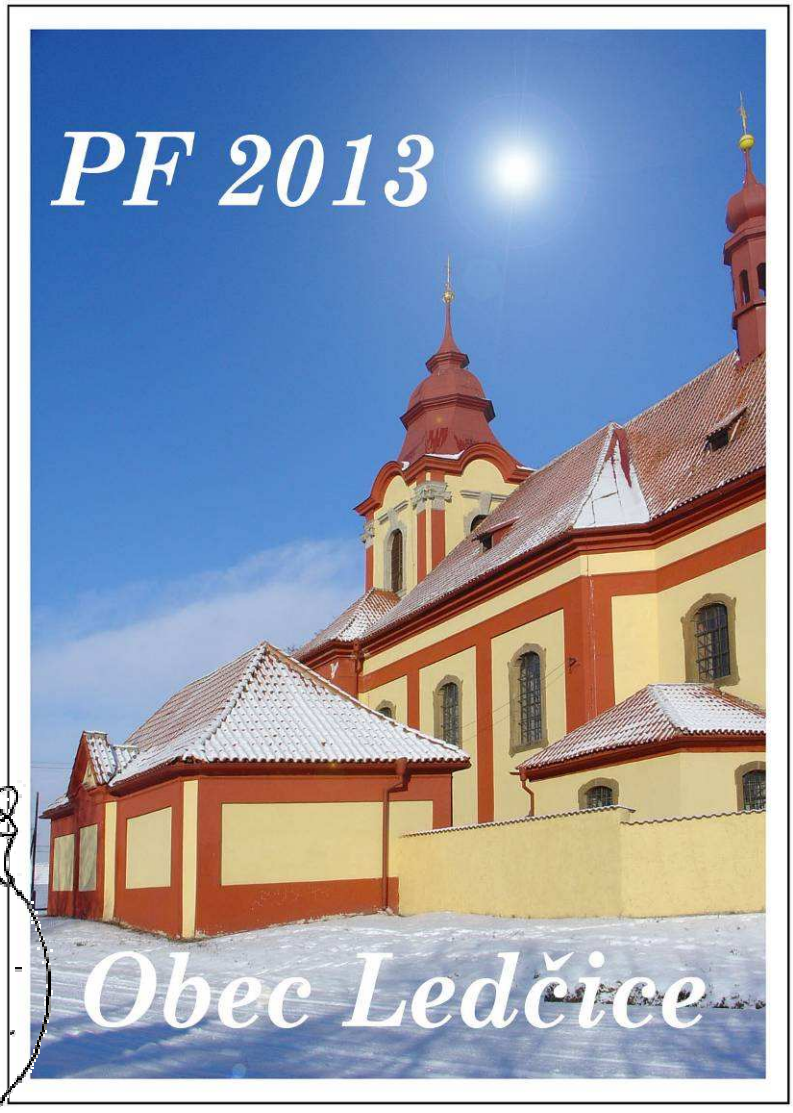
Jeden rok končí, další začíná. Je to zpravidla okamžik, kdy si rádi a hojně dáváme nejrůznější - ovšem přiznejme si - zpravidla nesplnitelná předsevzetí. Nicméně jedno bychom si snad všichni mohli dát. Je docela obyčejné, a věřte, snadno uskutečnitelné. A totiž, že náš domov, všechno, co jsme tady společně vybudovali, si budeme chránit, že dál budeme naši vesnici vylepšovat, modernizovat, aby se nám dobře žilo a že nedovolíme, aby nám vandalové naše dílo ničili.

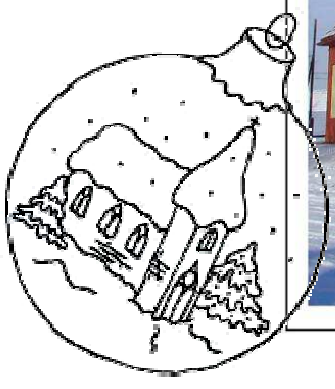
Nevím, kde začíná domov. Zda je to první slůvko máma nebo táta, zda je to vzpomínka na babiččiny buchty, dědovo laskavé pohlazení, či snad první slůvka přečtená ze slabikáře… Jedno však vím jistě. Naším domovem jsou Ledčice, Česká republika.

Čas vánoční je časem zklidnění, rozjímání, setkávání s rodinou i s přáteli. Jsou to také procházky krajinou, okolními lesy a lukami. Až se jimi budete brouzdat, až budete cítit dech rodné země, až budete do sebe vsakovat vůni vašeho domova, připomeňte si, jak moc je důležité vlast mít a jak je to asi těžké, když ji člověk ztratí. Na sklonku letošního roku jsme v Ledčicích na návštěvě měli lidické děti, které přežily vyhlazení jejich vesnice v roce 1942. Přišel mezi nás také válečný veterán plk. v. v. Pavel Vranský. Vy, kteří jste se besed s nimi zúčastnili, si zajisté vzpomenete, co říkali o domově.

Když opouštíte vlast, rodiče, sourozence, přátele, když nevíte, zda se vůbec vrátíte a zda se s nimi někdy setkáte, je vám hodně těžko. Pokud ztratíte domov, ztratíte úplně všechno, protože člověk nemůže žít bez domova, potřebuje někam patřit, potřebuje mít někdy zapuštěné kořeny, které jsou odnoží jeho předků. Má-li něco člověk rád, cítí-li lásku k rodné hroudě, k domovu, má také potřebu jej chránit.

Jeden rok končí, další začíná. Až si budete dávat předsevzetí, myslete, prosím, přitom také na domov. Na své blízké.







Aktualitky

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Ledčice, konaného 25. 9. 2012

Program

1) Prodej a směna obecních pozemků:
   a) František Konopík - směna pozemků
   b) Milena Patlejchová - směna pozemků
   c) Štefan a Olga Verešovi - směna pozemků
   d) Zdeněk a Eva Veverkovi – prodej pozemků
      Stanislav a Zuzana Charvátovi - prodej pozemků
   e) Jiří Jérie – prodej pozemku
2) Různé:
   a) Rozpočtové opatření č. 5
   b) Směrnice
   c) Rušení autobusových spojů na lince 552646
   d) Nákup obecního auta
3) Diskuse
4) Závěr

1) Směna obecních pozemků

Předsedající seznámil přítomné s nově vyhotovenými geometrickými plány a v souladu se zákonem 128/2000 Sb., navrhl jednotlivé směny a prodeje pozemků. Vlastnictví těchto pozemků je zapsáno na LV 10001 pro obec a k. ú. Ledčice. Informace a záměr č. j. 450/12 č. j. 711/12 směnit a prodat jednotlivé části pozemků byl zveřejněn na úřední desce Obce Ledčice po dobu zákonné lhůty.

a) Zastupitelstvo obce Ledčice na základě nového geometrického plánu č. 431- 634/2012, schvaluje směnu nově vytvořených pozemků, a to pozemek par. č. 1547/63 o výměře 3 m2 (ostatní plocha - ostatní komunikace), zapsaný na LV 10001 pro Obec a k. ú. Ledčice s pozemkem par. č. 1639/2 o výměře 3 m2 (ostatní plocha – jiná plocha), zapsaným na LV 668 pro Františka Konopíka, bytem.....
Usnesení č. 44 bylo schváleno.

b) Zastupitelstvo obce Ledčice na základě nového geometrického plánu č. 426 - 368/2012, schvaluje směnu nově vytvořených pozemků, a to pozemek par. č. 1557/5 o výměře 4 m2 (ostatní plocha - ostatní komunikace), zapsaný na LV 10001 pro Obec a k. .ú. Ledčice s pozemkem st. č. 2747 o výměře 43 m2 (zastavěná plocha – jiná plocha), zapsaným na LV 159 pro Milenu Patlejchovou, bytem .....
Doplatek určí znalecký posudek.
Usnesení č. 45 bylo schváleno.

c) Zastupitelstvo obce Ledčice na základě nového geometrického plánu č. 424 - 369/2012, schvaluje směnu nově vytvořených pozemků, a to par. č. 1547/62 o výměře 20 m2, (ostatní komunikace - ostatní plocha) a 1588/10 o výměře 9m2 (ostatní komunikace - ostatní plocha), zapsaných na LV 10001 pro Obec a k.ú. Ledčice s pozemky par. č. 2747 o výměře 2 m2 (zastavěná plocha – jiná plocha), par. č. 1588/15 o výměře 10 m2 (ostatní plocha – jiná plocha) par. č. 1588/12 o výměře 2 m2 (jiná plocha - ostatní plocha), par. č. 1588/11 o výměře 18 m2 (jiná plocha - ostatní plocha), zapsaným na LV 544 pro SJM manželů Štefana a Olgy Verešových.
Případný doplatek určí znalecký posudek.
Usnesení č. 46 bylo schváleno.

d) Zastupitelstvo obce Ledčice na základě nového geometrického plánu č. 424 - 369/2012, schvaluje prodej pozemků par. č. 1558/13 o výměře 45 m2, (ostatní komunikace - ostatní plocha) a par. č. 1588/14 o výměře 276 m2

(ostatní komunikace - ostatní plocha) manželům Zdeňku a Evě Veverkovým a Stanislavu a Zuzaně Charvátovým.
Ceny za pozemky určí zastupitelstvo na příštím zasedání po vyhotovení znaleckého posudku.
Usnesení č. 47 bylo schváleno.

e) Zastupitelstvo obce Ledčice na základě nového geometrického plánu č. 427 - 69/2012, schvaluje prodej pozemku par. č. 1547/61 o výměře 42 m2, (ostatní plocha - ostatní komunikace) panu Jiřímu Jerie, bytem .....
Ceny za pozemky určí zastupitelstvo na příštím zasedání po vyhotovení znaleckého posudku.
Usnesení č. 48 bylo schváleno.

2) Různé:
a) Rozpočtové opatření č. 5
Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje rozpočtové opatření č. 5.
Usnesení č. 49 bylo schváleno.

b) Směrnice – schválení změn
Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje změny ve směrnicích :
č. 2/2012 – Účtový rozvrh, účetní knihy a náležitosti účetních dokladů - bod 4.3.
č. 13/2012 – Směrnice pro tvorbu a používání opravných položek - 2.5
č. 16 – Vnitroorganizační směrnice pro odpisování dlouhodobého majetku - bod 1.3
Usnesení č. 50 bylo schváleno.

c) Rušení autobusových spojů na lince 552646
Předsedající seznámila se závěry zástupců Krajského úřadu Ústeckého kraje, Středočeského kraje a dopravce ČSAD Slaný o rušení spojů na lince 552646 a možností zachování některých spojů v případě jejich spolufinancování.
Návrh - pí. Michovská navrhuje zkontrolovat na radě jízdní řády a poté rozhodnout, který spoj ponechat.
Zastupitelstvo obce Ledčice pověřuje radu obce kontrolou jízdních řádů a vydáním rozhodnutí v této věci.
Usnesení č. 51 bylo schváleno.

d) Nákup obecního auta
Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje nákup obecního auta na úvěr a pověřuje jednáním o koupi pana Tomáše Šourka.
Usnesení č. 52 bylo schváleno.

3) Diskuse
Starostka obce:
- hřiště na Cikánce: část hřiště zasahuje do pozemku p. ....., a to fotbalovou bránou, kterou je potřeba odstranit. K odstranění branky bude požádána JSDH Ledčice.
- zeď na hřbitově sousedící s pozemkem p.....: stále v řešení s církví
- vyklidit stodolu navazující na zázemí JSDH, materiál použít na vjezd pod zámkovou dlažbu a navrhnout společnou brigádu.
- u domu č. p. 15 zbourat kolnu z důvodu vlhkosti
- dotace z OŽP na zateplení ZŠ – firma se zúčastní nezávazně zasedání, aby vysvětlila výhody a nevýhody čerpání dotace z OŽP.
- p. .....ohlásil, že opakovaně někdo hází předměty do jejich oken, dělá hluk před domem a na dětském hřišti, atd.
odpověď: zvážit umístění kamery na dětském hřišti k lepšímu ohlídání hřiště a blízkého okolí
- p..... se dotazoval, jak se dál bude vyvíjet Ledčický internet.
odpověď p. Michovská: obsáhlé informace budou v Ledčických novinkách.

4) Závěr
Starostka obce poděkovala všem přítomným občanům i zastupitelům za účast a pozvala je na další veřejné zasedání Zastupitelstva obce Ledčice.

Zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Ledčice, konaného dne 28. 11. 2012

Program

1) Složení slibu nového člena ZO a přiznání odměny
2) Prodej a směna obecních pozemků
3) Obecně závazné vyhlášky
4) Různé: a) Příprava rozpočtu 2013
   b) Přijetí daru od Českobratrské církve evangelické
   c) Volba člena školské rady
   d) Rozpočtové opatření č. 7
5) Diskuse
6) Závěr

1) Nastupující nový člen zastupitelstva

Předsedající v souladu s § 69 odst. 2 zákona o obcích vyzvala přítomného člena zastupitelstva pana Luboše Krále, který podle výsledků voleb jako první náhradník nastoupil za člena Zastupitelstva obce Ledčice Mgr. Davida Paška a vyzvala jej ke složení slibu.
Před složením slibu předsedající upozornila přítomného člena zastupitelstva, že odmítnutí složit slib nebo složení slibu s výhradou má za následek zánik mandátu (§ 55 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, v platném znění).
Složení slibu proběhlo tak, že předsedající přečetl slib stanovený v § 69 odst. 2 zákona o obcích: „Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu obce a jejích občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky“, a vyzval přítomného člena zastupitelstva ke složení slibu pronesením slova „slibuji“ a podpisem na připraveném archu.
Člen zastupitelstva neodmítl složit slib ani nesložil slib s výhradou.
Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje panu Luboši Královi odměnu ve výši 808,- Kč, měsíčně od 1. listopadu 2012.
Usnesení č. 55 bylo schváleno.

2) Směna obecních pozemků - smlouvy

a) Směny

František Konopík - oceněno v evidenčních cenách Finančním úřadem v Kralupech:
Obec Ledčice pozemek par. č. 1547/63 o výměře 3 m2 = 30,00 Kč a František Konopík pozemek par. č. 1639/2 o výměře 3 m2 = 30,00 Kč

Milena Patlejchová – oceněno dle znaleckého posudku ing. Hokeové
Obec Ledčice pozemek par. č. 1557/5 o výměře 4 m2 = 130,00 Kč a Milena Patlejchová pozemek st. č. 2747 o výměře 43 m2 = 430, Kč

Štefan a Olga Verešovi – oceněno dle znaleckého posudku ing. Hokeové
Obec Ledčice pozemky par. č. 1547/62 o výměře 20 m2 a 1588/10 o výměře 9m2 = 920,00 Kč a manželé Štefan a Olga Verešovi pozemky par. č. 1855/15 o výměře 10 m2 o výměře 2 m2, 1588/12 o výměře 2 m2, 2749 o výměře 2 m2 a 1588/11 o výměře 18 m2 = 320,00 Kč

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje směnné smlouvy mezi Obcí Ledčice a Františekem Konopíkem, mezi Obcí Ledčice a Milenou Patlejchovou a mezi Obcí Ledčice a Olgou a Štefanem Veršovými, za podmínek uvedených v jednotlivých smlouvách.
Usnesení č. 56 bylo schváleno.

b) Prodej - stanovení ceny pozemků

Na základě žádosti manželů Veverkových a Charvátových Zastupitelstvo obce Ledčice navrhuje prodat pozemky ve vlastnictví obce Ledčice, které vznikly dělením pozemku par. č. 1588/4 zapsaného na LV 10001 pro obec a k. ú. Ledčice, na základě nového geometrického plánu č. 424 – 369/2012, který vyhotovila firma Tesařík a Frank, geodetické práce, s.r. o., U Stadionu 467, Neratovice.
Nově vzniklé pozemky par. č. 1558/13 o výměře 45 m2 a par. č. 1588/14 o výměře 276 m2. Evidenční cena těchto pozemku je do 100,- Kč (cca 98,5 Kč).
Pro srovnání - tržní cena takovýchto pozemků se pohybuje od 100 Kč do 500 Kč a pozemků určených ke stavbě od 500 Kč výše.
Před hlasováním dala předsedající možnost vyjádřit se zastupitelům i přítomným občanům.
Pan Jiří Sirový navrhl částku k prodeji 100,- Kč.

Zastupitelstvo obce Ledčice na základě nového geometrického plánu č. 424 - 369/2012, schvaluje prodej pozemků par. č. 1558/13 o výměře 45 m2, (ostatní komunikace - ostatní plocha) a par. č. 1588/14 o výměře 276, (ostatní komunikace - ostatní plocha) manželům Zdeňku a Evě Veverkovým a Stanislavu a Zuzaně Charvátovým, za cenu 100Kč/m2. Náklady spojené s převodem pozemků budou hradit manželé Veverkovi a Charvátovi, každý jednu polovinu.
Usnesení č. 57 bylo schváleno.

c) Prodej
Na základě žádosti pana Jiřího Jerie, bytem ....., Zastupitelstvo obce Ledčice navrhuje, prodat pozemek ve vlastnictví obce Ledčice, který vznikl dělením pozemku par. č. 1547/36, zapsaného na LV 10001 pro obec a K. ú. Ledčice, na základě nového geometrického plánu č. 427–69/2012, který vyhotovil Ing. Luboš Zeman, Černická 15, Praha 10.
Zastupitelé navrhli odložit prodej do té doby, než bude předložen kompletní projekt RD na sousedním pozemku ve vlastnictví žadatele.
Zastupitelstvo obce Ledčice odkládá prodej pozemku par. č. 1547/61 o výměře 42 m2, (ostatní plocha - ostatní komunikace) panu Jiřímu Jerie, bytem .....
Usnesení č. 58 bylo schváleno.

6) Obecně závazné vyhlášky
Předsedající seznámila přítomné s novelou zákona 565/1990 Sb., o místních poplatcích za komunální odpad s návazností na novou obecně závaznou vyhlášku.
a) Seznámila přítomné o výši nákladů 867,00 Kč na poplatníka za rok 2011.

Před hlasováním dala předsedající možnost vyjádřit se zastupitelům i přítomným občanům.
Návrhy na změnu ceny místního poplatku za komunální odpad od 1. 1. 2013:

paní Michovská navýšit poplatky o 100,00 Kč všem
Hlasování: Pro 1 Proti 10 Zdrželi se 4

pan Salač navýšit poplatky o 150,00 Kč všem
Hlasování: Pro 1 Proti 12 Zdrželi se 2

pan Živný ponechat poplatky ve stávající výši
Hlasování: Pro 4 Proti 8 Zdrželi se 3

paní Veverková navýšit pouze poplatky u dospělých o 100,00 Kč
Hlasování: Pro 8 Proti 4 Zdrželi se 3

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje zvýšení místního poplatku za komunální odpad o 100,00 Kč dospělým osobám, dětem do 15 let poplatek ponechán ve výši roku 2011.
Usnesení č. 59 bylo schváleno.

b) Zastupitelstvo obce Ledčice v návaznosti na schválenou výši místního poplatku za komunální odpad Usnesením č. 59/2012, schvaluje Obecně závaznou vyhlášku obce Ledčice č. 1/2012, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
Usnesení č. 60 bylo schváleno.

7) Různé:
a) Příprava rozpočtu 2013
Zastupitelé se vyjádřili k danému návrhu a jejich připomínky budou do rozpočtu zapracovány, před vyvěšením na Úřední desce obce Ledčice.
Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje upravený návrh rozpočtu 2013.
Usnesení č. 61 bylo schváleno.

b) Přijetí daru od Českobratrské církve evangelické
Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje přijetí daru – pozemek parcelní číslo 1086/2 o výměře 696 m2, vytvořený novým geometrickým plánem č. 438-475/2012 s tím, že veškeré náklady spojené s převodem pozemků bude hradit Obec Ledčice.
Usnesení č. 62 bylo schváleno.

c) Volba člena školské rady
Předsedající seznámila přítomné, že je třeba zvolit jednoho člena Zastupitelstva obce Ledčice do školské komise za Mgr. Davida Paška a vyzvala přítomné, aby podali návrhy.
Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje zvolit člena školské komise paní Kamilu Hlavsovou.
Usnesení č. 63 bylo schváleno.

d) Rozpočtové opatření č. 7
Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje návrh rozpočtového opatření č. 7 ke dni 28. 11. 2012.
Usnesení č. 64 bylo schváleno.

8) Diskuse
- p..... dotaz, proč dochází k navýšení místního poplatku za komunální odpad u domácností, které mají ekologické vytápění a třídí odpad
- p..... žádal o úpravu cesty na návsi vedle hospody a cesty od školy směrem k dětskému hřišti
- p..... seznámil přítomné s úvahou o navýšení počtu míst v místní MŠ. K navýšení je potřeba vypracovat studii a oslovit KHS za jakých podmínek by to bylo možné navýšení kapacity MŠ.

Obecně závazná vyhláška obce Ledčice č. 1/2012

o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Zastupitelstvo obce Ledčice schvaluje a vydává dne 28. 11. 2012 v souladu s ust. § 10 písm. d), § 35 a § 84 odst. 2) písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 14 odst. 2) zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů:

Čl. 1
Základní ustanovení

Obec Ledčice zavádí a vybírá místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů[i] (dále jen „poplatek za komunální odpad“).

Čl. 2
Ohlašovací povinnost

1) Poplatník je povinen správci poplatku ohlásit[ii] vznik, změnu nebo zánik poplatkové povinnosti (včetně skutečností rozhodných pro osvobození od poplatku) do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala.
2) V rámci ohlašovací povinnosti poplatník uvede údaje podle zvláštního zákona[2]. Poplatník, který je vlastníkem stavby, která je určena k individuální rekreaci, nebo rodinného domu na území obce, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba, uvede rovněž číslo popisné nebo evidenční stavby určené k individuální rekreaci nebo rodinného domu; pokud stavba nebo dům není takto označen, uvede parcelní číslo pozemku, na němž je stavba či dům umístěn. Poplatník, který je vlastníkem bytu na území obce, v němž není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba, uvede rovněž číslo popisné nebo evidenční stavby (domu), ve které se byt nachází, a číslo bytu, popřípadě popis umístění bytu ve stavbě (domu), pokud nejsou byty očíslovány; pokud stavba (dům) není takto označena, uvede parcelní číslo pozemku, na němž je stavba (dům) umístěna.
3) Poplatník je rovněž povinen ohlásit správci poplatku do 15 dnů jakékoli změny v ohlášených skutečnostech.

Čl. 3
Sazba poplatku za komunální odpad

1) Sazba poplatku za komunální odpad činí ročně pro:

A.	**fyzickou osobu, která má v obci trvalý pobyt**	**600,-Kč**
B.	**fyzickou osobu, které byl podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 90 dnů**	**600,-Kč**
C.	**fyzickou osobu, která podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky pobývá na území České republiky přechodně po dobu delší 3 měsíců**	**600,-Kč**
D.	**fyzickou osobu, které byla udělena mezinárodní ochrana podle zákona upravujícího azyl nebo dočasná ochrana podle zákona upravujícího dočasnou ochranu cizinců**	**600,-Kč**

Poplatek je tvořen:
a) částkou stanovenou ve smyslu ust. § 10b odst. 4) písm. a) zákona o místních poplatcích ve výši 0,-
b) částkou stanovenou ve smyslu ust. § 10b odst. 4) písm. b) zákona o místních poplatcích ve výši 700,-

2) Sazba poplatku za komunální odpad činí ročně pro:

A. **fyzickou osobu, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, nacházející se na území obce, ve které není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba** **600,-Kč**

B. **fyzickou osobu, která má ve vlastnictví byt nebo rodinný dům, nacházející se na území obce, ve kterém není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba** **600,-Kč**

Poplatek je tvořen:

a) částkou stanovenou ve smyslu ust. § 10b odst. 4) písm. a) zákona o místních poplatcích ve výši 0,-

b) částkou stanovenou ve smyslu ust. § 10b odst. 4) písm. b) zákona o místních poplatcích ve výši 700,-

3) Rozúčtování skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu je stanoveno v příloze č. 1 této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 4

Osvobození a úlevy na poplatku za komunální odpad

1) Od poplatku za komunální odpad jsou osvobozeni poplatníci:

a) umístění v zařízeních sociálních služeb mimo území obce, poskytujících dlouhodobé pobytové služby, a to po dobu pobytu v tomto zařízení
b) umístění v dětském domově, a to po dobu pobytu v tomto zařízení
c) ve vazbě, a to po dobu trvání vazby
d) ve výkonu trestu odnětí svobody, a to po dobu výkonu tohoto trestu
e) kteří pobývají celoročně v zahraničí
f) kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu na území obce Ledčice (včetně osob hlášených na ohlašovně - na Obecním úřadě Ledčice), avšak na území obce Ledčice se prokazatelně dlouhodobě (více jak šest /6/ po sobě jdoucích měsíců v kalendářním roce) nezdržují
g) cizinci, kterým byl podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území obce Ledčice povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 90 dnů, avšak na území obce Ledčice se prokazatelně dlouhodobě (více jak šest /6/ po sobě jdoucích měsíců v kalendářním roce) nezdržují
h) vlastníci rodinného domu, bytu nebo stavby určené k individuální rekreaci nacházející se na území obce Ledčice, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba, pokud je alespoň jeden z vlastníků hlášen k trvalému pobytu na území obce Ledčice, a to v případě, že rodinný dům, byt nebo stavba určená k individuální rekreaci nejsou způsobilé k užívání z důvodů jejich stavebně technického stavu nebo nejsou fakticky v průběhu kalendářního roku k bydlení či rekreaci využívány.

2) Na poplatku za komunální odpad se poskytuje úleva ve výši 200,-Kč za kalendářní rok poplatníkům, kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu na území obce Ledčice a nedovršili věku 15 let.

Čl. 5

Splatnost poplatku za komunální odpad

1) Poplatek za komunální odpad je splatný bez vyměření vždy do 1. 5. každého roku. Vznikne-li poplatková povinnost během roku po 1. 5., je poplatek za komunální odpad splatný do 30ti dnů od vzniku poplatkové povinnosti.

Čl. 6

Přechodné ustanovení

Pro poplatkovou povinnost a práva a povinnosti s ní související, vzniklou přede dnem nabytí účinnosti této obecně závazné vyhlášky, se použijí obecně závazné vyhlášky uvedené v ust. Čl. 7 této obecně závazné vyhlášky.

Čl. 7

Zrušovací a ostatní ustanovení

1) Zrušuje se obecně závazná vyhláška obce Ledčice č. 2/2011 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, ze dne 10. 3. 2011.

2) Obecně závazná vyhláška obce Ledčice č. 1/2011 o místních poplatcích, ze dne 10. 3. 2011, se mění takto:
Vypouští se ust. Čl. 1 písm. d) včetně poznámky pod čarou č. 4 a Oddíl V. Poplatek za provozovaný výherní přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu (ust. Čl. 14 až 16).

Čl. 8

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2013.

Josef Miler
místostarosta obce

Jiřina Michovská
starostka obce

Příloha č. 1 k obecně závazné vyhlášce obce Ledčice č. 1/2012
o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Rozúčtování skutečných nákladů obce za rok 2011 na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu:

Náklady obce Ledčice za rok 2011 na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu vznikajícího na území obce: **551 535,-**

Počet poplatníků poplatku za komunální odpad:

1.	fyzické osoby hlášené v obci k trvalému pobytu	603
2.	fyzické osoby, kterým byl podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 90 dnů, fyzické osoby, které podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky pobývají na území České republiky přechodně po dobu delší 3 měsíců, fyzické osoby, kterým byla udělena mezinárodní ochrana podle zákona upravujícího azyl nebo dočasná ochrana podle zákona upravujícího dočasnou ochranu cizinců	9
3.	fyzické osoby, které mají ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba (uveden počet těchto staveb)	24
	celkem	636

Náklady obce Ledčice za rok 2011 na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu (poplatníka) činí: 867,-

Odešel skvělý činorodý člověk

Ivana Plicková



Dne 5. prosinec tohoto roku byl posledním dnem životní pouti pana Miroslava Sígla, spisovatele, básníka, novináře, redaktora a po mnoho let obřístevského kronikáře. Dovolte mi, abych se za vás, občany Ledčic, připojila k pietní vzpomínce na tohoto neobyčejného člověka a dlouholetého spolupracovníka našich Ledčických novinek.

Jeho smrt mě velmi zaskočila, neboť ještě před třemi týdny mi na závěr svého elektronického dopisu, s humorem sobě vlastním, připsal: „Živého mě nedostanou!“

Chtěla bych tu několika řádky vyjádřit, jakým způsobem ovlivnil můj život a co pro mě znamenal. Třebaže byl Miroslav Sígl o mnoho let starší a v životě jsme se potkávali jen občas, byl mi velmi blízkým. Právě on mě naučil kronikářské etice a „řemeslu“, podporoval a povzbuzoval mě v práci editorky a autorky Ledčických novinek, byl mým „guru“ i v další mojí literární činnosti. Naprosto nezištně se podělil o své bohaté novinářské zkušenosti. Novinařině ostatně věnoval celou svou profesní kariéru. A to nikoli jako „okrajovému“ žánru, ale jako důležité součásti své tvorby. Vnesl do ní svoji „venkovskou“ důkladnost, moudrost, úctu k tradičním hodnotám, upřímnost a opravdovost. Jeho slovní zásoba, styl a přesné „odměřování“ slov měly vždy až čapkovské podání.

Miroslav Sígl byl jedinečný i v tom, jak dokázal být zábavný, s jakou invencí a humorem uměl vyprávět historky ze života, ale zároveň uměl být i hloubavě vážný, když mluvil svému okolí „do duše“. Setrvávat v jeho přítomnosti vždy znamenalo něco se dozvědět a dobře se pobavit. Tak si ho budou určitě pamatovat všichni, kdo jej znali.

V Miroslavu Síglovi odešel nesmírně vzdělaný kultivovaný člověk a neokázalý vlastenec, jedna z velkých postav novodobé české kultury. Zůstává však jeho bohaté literární dílo, k němuž se my všichni budeme určitě stále vracet.

Nespočet publikovaných článků Miroslava Sígla najdeme na stránkách internetových Pozitivních novin /www.pozitivninoviny.cz/, z nichž si dovolím pro dnešní Ledčické novinky symbolicky vybrat pojednání nazvané Naše nespisovná hantýrka a čeština vůbec. Tento skvěle profesionálně odvedený sloupek je oslavou naší mateřštiny, která stejně jako všechny „mateřské“ jazyky světa bude mít svůj mezinárodní svátek počátkem příštího roku, 21. února. Každý jazyk, tedy i ta naše někdy tolik „prznněná“ čeština, má svou nevyčíslitelnou hodnotu, neboť je zdrojem jedinečné kultury, bohatství a krásy, a proto stojí za to ji užívat s úctou, láskou a znalostí, podobně, jako to uměl Miroslav Sígl.

Čest jeho životu, památce a odkazu!

Miroslav Sígl: Naše nespisovná hantýrka a čeština vůbec

Podívám-li se za sebe do knihovny, najdu tam hned dva regály a kupodivu v rovnováze jsou tu knihy jak o spisovné češtině, pravidlech, slovníky o původu slov – etymologii, tak díky naší polistopadové demokratizaci doslova náruč titulů o češtině nespisovné, o mluvě světské, brněnské a ostravské, argotu a slanzích – čili od Váši – Trávníčka, Pavla Eisnera, Jaroslava Zaorálka, dále Františkové: Jílek, Oberfalcer a Daneš, potom Patrik Ouředník, Milan Romportl až po nejnovějšího Jiřího Marvana nebo kolektivní dílo Slovník nespisovné češtiny a K. J. Obrátila Velký slovník sprostých slov. To není zdaleka výčet úplný. Jak bohatá jsi, naše mateřštino! A navzdory tomu jazyková kultura pokulhává. Ba dokonce kulhá na obě nohy, zvláště na místech nejvyšších.

Nemohu jinak než ocitovat tolikrát již vyřčené nebo porůznu napsané Eisnerovo zvolání v Bohyni české: *Něco jiného je vyspělost národního jazyka a něco jiného je úroveň národní kultury jazykové. Může se stát, že jazyková kultura národa pokulhává za jeho jazykem. To je případ váš, vy lidé čeští. Máte v rukou stradivárky a hrajete na nich jak šumaři, zdědili jste varhany, a myslíte, že je to flašinet; pročež na tom vašem dvoře opravdu mnoho hlasů krákoře...*

Tak si dnes listuji právě tím nejnovějším Slovníkem nespisovné češtiny, který v těchto dnech vyšel ve 2. rozšířeném vydání (hlavní editor Jan Hugo, vydal Maxdorf, Praha 2007, 460 stran). Celkem je v něm přes 14 000 hesel a považte – polovina z nich pochází z internetových stránek díky spolupracovníkům, mezi nimi i četným amatérům, kteří doslova sbírají slangové výrazy. Přitom vydavatel říká, že určitě existuje ještě velký počet nespisovných výrazů, které ve slovníku dosud nenajdete – můžete se tedy zapojit! Pro všechny je tady webová stránka: **www.slangy.cz**.

A což teprve Šmírbuch jazyka českého, který vydalo od listopadu 1989 nakladatelství Paseka již třikrát! Dílo sepsal Čechofrancouz, již zmiňovaný Patrik Ouředník (*1957), který – ač žije od roku 1985 v Paříži – sleduje ne dalekohledem, ale drobnohledem tu naši českou kotlinu, rovinu, pahorkatinu a hornatinu. Polistopadovou novinkou je vězeňský a kriminální slang – jéjej to jsou výrazy: bešelit, cintr, čučka, hulibrk, kvikoň, prokinelit, rohnout, tátoš, vajglovina, žíně... To jen na ukázku z několika set podobných, jak je publikoval časopis České vězeňství z pera Jaroslava Hály a Petry Soudkové (v roce 2002).

Čile se šíří vlastí českou, moravskou i slezskou drogové výrazivo jako alguška, brko, čokoláda, dekl, erko, férák, halušky, káčko, nášleh, peří, smažka, špek, trip nebo vařič. K nim nemá daleko slang současných „študáků“ (o kantorech se tu nehovoří, ale některé výrazy na ně sedí): bajle, bižule, cvígra, hnojař, potítko, stágra, švindlák, vychle, zapejkač. Vyznejte se v tom! Ale ano, právě s pomocí slovníku.

Mezi žurnalisty dnešních médií začíná být již zcela běžný a vyzrálý slang. Kromě dřívějších autek, parchantů, šnajtek a špíglu slyšíme více v rozhlasu kašlátko, rámusárnu, bambus, ve shodě se slangem hudebním jsou to mikrák, reprák, bedny, mixák, šibenice, v televizi hájka, kilo, ruchař, šlágvort, švenk.

Etymologovo srdce zaplesá mezi vojáky (atombordel, dýzlák, rajčák, suprák, zobák), techniky (ampus, fušvanc, mufna, mundštyk, šlic, špérklapka, typle, žengle), železničáři (bovina, fírcimra, koloťuk, laufbreťák, ranžír, šinágl, veksle), motoristy (doutník, drapák, ešele, knédl, krňávky, torpédo, vylágrovat), sporťáky (australan, bafík, bejzlajna, deblmix, kufrovat, pikl, remek, šajtle), cirkusáky (anšlág, bauchperš, blutrauš, fesťák, pakovák, paša, runtovka, tenťák, zvěrák).

Už před lety, když jsem ještě jezdil do Brna na veletrhy, plnil se můj slovník zdejší mluvy o taková slova, která mi do češtiny překládal kolega Vlasta Malenovský, vynikající výrobce medu i slivovice: kromě šaliny to byly fligna, glajze, hokna, kocór, módr, ráčmeny, sajtna, škopek, špíznót nebo taky voltr.



„Ostravaci“ dokázali také člověku zamotat hlavu: ta jejich mluva pronikla a prosazovala se v době totalitní normalizace, protože na vedoucí místa do Prahy přicházeli prokádrovaní chachaři, takže jsme od nich mohli slyšet (když se tzv. zapomněli) slova jako bebechy, enhačko, fajermun, majtky, masař, murař, novician, rachunek, robka, ryngilšpil, taxuvka, vergle nebo zegarek. Náš pan ředitel technického ústavu z ostravských lazů si dobře notoval s hochmesem z úvékáesčé.

Protože nechci dále žvandat (mluvit zbytečně, hloupě, bezobsažně) jako mnozí naši profláknutí (prozrazení, nechvalně známí) politici, mohu jenom doporučit podobné čtivo. Jsme přece dědicové havlíčkovského vtipu, bujarých čapkovských interjekcí, bassovských rýmů v komentářích nebo voskovcovsko-werichovských napnelismů a kravinián, horníčkovského humoru a dnes jsme současníky bratří Suchých a martinkomárkovských jízlivin, takže končím, spejblovsko-hurvínkovští člobrdíčkové z Pozitivních novin, protože mne až dosud jejich autoři ničím nezarmoutili.



Připomněli jsme si Den válečných veteránů i svatého Martina

Jana Časnochová-Vrzalová

Letos 11. listopadu svatý Martin na bílém koni nepřijel, za to nám shora kdosi bez přestání na hlavu vyléval kýble plné studené vody. Pečlivě nachystaný odpolední program se tedy musel narychlo měnit a my se rádi přemístili do naší školy.

Jak na přivítanou zdůraznila paní starostka Jiřina Michovská, sešli jsme se nejen proto, abychom společně uctili Den válečných veteránů, ale také k převzetí ceny od Nadace dřevo pro život.

Legendu o svatém Martinovi a jeho plášti nám před dvěma lety přiblížila skupina historického šermu Beřkovští ze Šerbířova. O letošním svátku sv. Martina děti z naší základní školy zarecitovaly báseň o sv. Martinovi.

Den válečných veteránů, který se na celém světě slaví od roku 1929, si v České republice připomínáme již jedenáct let. Je dnem, kdy se skláníme před památkou mužů a žen, kteří s nasazením vlastních životů bojovali za vlast, bránili svobodu a demokracii, ideály vlastenectví, cti a statečnosti. Datum bylo vybráno proto, že tohoto dne roku 1918 přesně v 11 hodin a 11 minut bylo podepsáno příměří mezi Spojenci a Německem, což znamenalo ukončení bojů 1. světové války. Tu nám v Ledčicích připomíná rovněž pomník spoluobčanům padlým na jejích frontách.

Z ANLETu - dobrovolná, nezávislá, nepolitická a nezisková organizace, jejímž cílem je udržovat v paměti národa osobnosti a události, které se zapsaly do české historie v období 20. století – jsme měli také vlčí máky. Výtěžek z jejich prodeje jde na neziskové projekty věnované novodobé české historii. (více na vlcimak.anlet.cz) Ty každoročně v listopadu, od Severní Ameriky po Evropu, rozkvetou na klopách sak, na bundách a kloboucích.

Podplukovník John McCrae, smutný ze smrti svého přítele, o nich v zákopech složil báseň.

Po její recitaci paní starostka slovo předala řediteli Nadace Dřevo pro život ing. Stanislavu Polákovi a vedoucímu projektu panu Stanislavu Millerovi.

Vyprávěli mj. o tom, k čemu slouží dřevo z českých lesů, jak se využívá, podtrhli nutnost naše lesy chránit. Následně Jiřina Michovská z jejich rukou převzala dřevěný diplom a šek na 10 tisíc korun za první místo v celostátní soutěži o nejlepší dřevostavbu pro děti nad půl milionu korun, vybudovanou na území české republiky.

Potěšující je, že do této soutěže Ledčice nominovali návštěvníci našeho hřiště, a až poté, co nás nadace Dřevo pro život oslovila, jsme se jako vesnice do soutěže přihlásili, aniž bychom předpokládali, že bychom některou z kategorií mohli vyhrát.

Všem, kteří pro naše hřiště – mimochodem, navštěvují je rodiče s dětmi z okolních vesnici i z Prahy - hlasovali a tím nám pomohli k vítězství, upřímně děkujeme.

Hřiště jsme otevřeli v červnu roku 2010, ale přípravné práce na jeho vybudování začaly poněkud dříve, a to koncem roku 2008. Od počátku bylo koncipováno jako volně přístupné a coby nedílná součást parkové úpravy na návsi - čili bez oplocení. Jen některé části byly doplněny živým plotem. Začínali jsme se skromnější variantou. O dotaci na jeho vybudování jsme žádali na Ministerstvu pro místní rozvoj ČR, ale neuspěli jsme. Možná i proto, že ze stejného programu jsme čerpali ve dvou předchozích letech. Z jeho příspěvků jsme vybudovali Naučnou stezku praotce Čecha.

Nicméně odradit jsme se nedali. Požádali jsme o příspěvek z Regionálního operačního programu Středočeského kraje. Jelikož administrativa s tím spojená je velmi náročná, museli jsme si přizvat projektového manažera, který již měl s těmito programy své zkušenosti, a to Ing. Václava Křepela, který se naší malé slavnosti 11. listopadu rovněž zúčastnil.

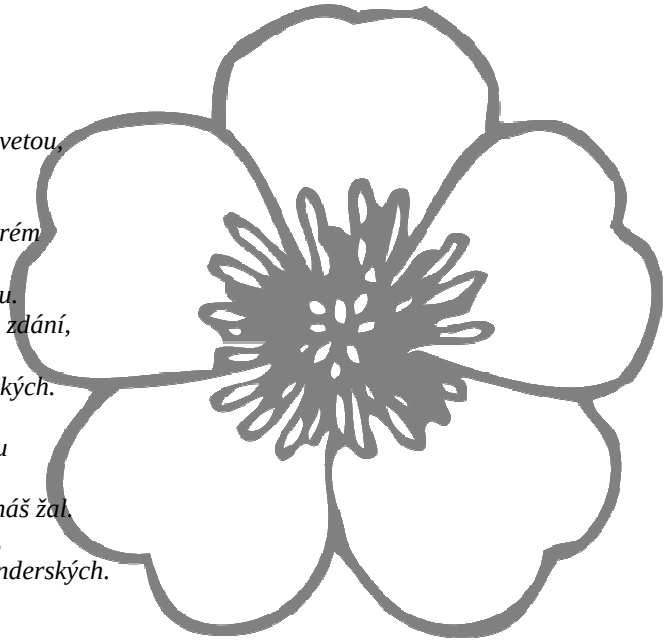
První žádost byla zpracována na dětské a také na víceúčelové hřiště, které mělo být vybudováno vedle nového fotbalového hřiště „Na Skalce“. Třebaže ta původní měla podporovat jak výstavbu dětských hřišť, tak stavby víceúčelových hřišť, byl její obsah, bohužel, na poslední chvíli upraven tak, že podporována byla pouze

dětská hřiště, nikoliv sportoviště. To znamenalo znovu celou dokumentaci upravit. Odměnou za naše úsilí a vytrvalost nám bylo kladné vyřízení naší žádosti a získání finančních prostředků na dětské hřiště.

Hřiště se využívá opravdu hojně. Právem se tedy domníváme, že prostředky byly vynaloženy účelně a ku prospěchu věci. Jen nás zlobí několik místních vandalů, kteří si ničeho neváží a jejich potěšením je, něco za každou cenu zničit. Bohužel, to je trend dnešní doby, ale není tomu tak jen u nás. Od starostů z okolních obcí víme, že s vandalismem mají také své zkušenosti. Možná by také pomohlo, kdyby si kolemjdoucí více všímali, co se na hřišti děje a případné nepřístojnosti mládeže na hřišti nahlásili.

NA FLANDERSKÝCH POLÍCH
John McCrae

Na polích flanderských vlčí máky kvetou,
tam mezi kříži, řada za řadou.
Zde hrob je náš.
Však mezi červánky, na nebi v modrém
slyšte skřivánky,
když dole kanóny tu svoji píseň řvou.
My mrtví zůstanem - a je to možná zdání,
že včera žili jsme a byli milováni,
když nyní ležíme na polích flanderských.
Náš boj teď jiní převezmou:
Do vašich rukou vkládáme teď svou
hořící pochodeň a vy ji neste dál.
Kdyby Vám uhasla, vzpomeňte na náš žal.
Když rozkvétá lán máků červených,
my nechtěli jsme spát na polích flanderských.



Psalo se o nás 12. 11. 2012

Petra Špitálská
šéfredaktorka Mělnického deníku



Na svatého Martina se ledčické děti i dospělí sešli na místním hřišti, které se v soutěži nadace Dřevo pro život stalo dřevěnou stavbou letošního roku. Vedle dřevěného diplomu dostala vesnice jako cenu i deset tisíc korun na pořádání podzimního setkání na vítězném hřišti.

Vedle slavnostního vyhlášení soutěže bylo setkání věnováno i svatému Martinovi a vzpomínce na válečné veterány, které na světě patří právě jedenáctý listopadový den, kdy skončila první světová válka. Někteří z dospělých měli na klopách květy vlčích máků, které jsou symbolem Dne veteránů. Motiv pochází z básně kanadského lékaře, který sloužil na západní frontě.

Ledčické děti si na hřišti včera hrát nemohly, den byl totiž deštivý. Také lampionový průvod, na který se těšily, je kvůli mokrému počasí čeká jindy. Bavily se ale na představení Aprílová škola, se kterým za nimi přijela se svými divadlem Eva Hrušková i na soutěži o nejzdařilejší dýni.

Zpráva o novém dřevěném hřišti v Ledčicích se před časem donesla až k lidem z nadace Dřevo pro život. Ti podle starostky Jiřina Michovské vesnici oslovili s návrhem, aby se do soutěže přihlásila. A pak přišlo vítězství v kategorii dřevěných hřišť v Česku a na Slovensku s náklady nad pět set tisíc korun. *„Projekt našeho dětského hřiště zahrnoval i část návsi, která je teď zelenější. Na náklady, které se blížily ke dvěma milionům korun, jsme získali dotaci z regionálního operačního programu,“* uvedla starostka vesnice se šesti sty obyvateli.

Rozhovor

Vesnici zatím schází sál, kde by se místní lidé mohli setkávat a bavit se. Už v příštím roce ale budou mít kulturní a společenské centrum v bývalém hospodářském stavení, pocházejícím zhruba z poloviny osmnáctého století, které je chráněnou památkou. Podle ledčické starostky Jiřiny Michovské obec dům před lety zachránila, tehdejší majitel ho totiž chtěl srovnat se zemí. *„Stihl zbourat hospodářskou část s pavlačí, kde bývaly chlévy a sýpka, pak jsme zasáhli a nemovitost koupili, za pouhých sto tisíc korun,“* říká starostka.

Opravy jsou asi nákladné, jak je zvládáte?

Naštěstí se naplnily naše představy, že stavení dokážeme postupně opravit díky penězům z havarijních fondů ministerstva kultury. Pro letošní, druhou etapu, jsme získali téměř čtyři miliony korun z Fondu obcí a měst Středočeského kraje. Uspěli jsme i s poslední žádostí o dotaci na restaurování chlebové pece, kterou jsme náhodně objevili při odklízení suti ze zborcené zadní stěny. Hotová by měla být ještě v letošním roce. Pokračujeme v dostavbě původního hospodářského stavení s pavlačí, zároveň se podle starých snímků obnovuje portál původní klenuté brány. S otevřením kulturního a společenského centra počítáme v příštím roce.

Jak velký tam bude sál?

Sál, který se nachází v prvním patře hospodářské části, bude mít kapacitu až osmdesát lidí. Navíc na něj navazuje dřevěná terasa, oddělená stěnou, která se v létě otevře, a tím se kapacita sálu ještě zvětší. Se sálem bude sousedit i malá muzejní expozice věnovaná někdejšímu životu na venkově.

A v přízemí?

Tam bychom měli rádi informační centrum, zaměřené na památky v okolí, kde by si lidé mohli dát i kávu nebo čaj. V přízemí je také chlebová pec a sklípek z původního stavení, kde bude keramická dílna a dílna pro další řemeslné nebo umělecké aktivity.

Starostkou jste už čtrnáctý rok, jaká byla vesnice v době, kdy jste začínala?

Tehdy zde byl rozdělaný vodovod, byl hotový vodojem a část řadu. My jsme se stavbou pokračovali až k závěrečným přípojkám k domům. Následovala plošná plynofikace a kanalizace. Bez dotací bychom neměli šanci.

S dotacemi jste byli hodně úspěšní?

Naštěstí byli. Například před pěti lety se jedno větší město v našem regionu holedbalo, že na dotacích dostalo za rok osmadvacet milionů, a my jako malá obec se šesti sty obyvateli jsme získali téměř stejnou částku.

Najdou se i peníze na opravy silnic?

Už se nám podařilo dokončit povrchy vozovek ve východní části obce, které byly po všech těch stavbách v hodně špatném stavu, připomínaly spíš polní cesty. Na ty nejhorší ledčické silnice, asi třetinu, jsme získali dotaci šest a půl milionu. Jsou u nás ale další vozovky s nezpevněným povrchem, většinou tam, kde ještě nemáme elektrické vedení v zemi a kde se ještě bude kopat.

Jaké máte šance na přeložení zbývajícího elektrického vedení do země?

Musíme čekat. Rekonstrukce elektřiny začala u nových domů, kde museli energetici před časem posílit vedení, druhou etapu ve zbývající části vesnice zvládli loni, teď už jde jen o část za kostelem a levou stranu směrem k dálnici.











Od holubů k „džípiesce“

Jana Časnochová-Vrzalová

„Batman, Spiderman, Superman…“ překřikovaly se děti na dotaz, zda vědí, kdo je to hrdina a zda někdy nějakého viděly. Vtom se ozvalo nesmělé špitnutí asi desetiletého hošíka: „Je to někdo, kdo udělal něco statečného.“

„Zaplaťpánbůh,“ vydechla jsem úlevně, neboť představa, že výše zmínění „pánové“ jsou pro současnou drobotinu těmi největšími hrdiny, mne poněkud vykolejila. A představila jsem ty, kteří jsou v mých očích odvážnými lidmi, chcete-li skutečnými hrdiny – plk. v. v. Pavla Vranského a pplk. Josefa Milera.

Ten první patří k posledním žijícím účastníkům bojů u Tobruku. Byl mj. palubním telegrafistou/střelcem u 311. čs. bombardovací peruti, která byla součástí RAF, a ten druhý se zase například stal legendou předváděcími lety na stroji MiG 23 ML.



Třebaže beseda, která se 22. listopadu 2012 konala v Základní škole v Ledčicích na Mělnicku, byla určena dětem prvního stupně, opět se ukázalo, že pokud přijde ta „správná“ návštěva, tedy lidé, kteří umějí vyprávět a také vážné věci podat s notnou dávkou humoru, zaujmou i malé děti.

„Když opouštíte vlast, rodiče, sourozence, když nevíte, zda se vůbec vrátíte a zda je ještě někdy uvidíte, je vám hodně těžko. Odcházíte od toho, co máte rádi, k cizím lidem, do neznáma. Ale když něco máte rádi, cítíte potřebu, pokud je to v ohrožení, postavit se na jeho obranu. A naši zemi v roce 1939 ohrožoval mocný soused, jehož symbolem byly hákové kříže,“ pustil se do vyprávění Pavel Vranský. Byť mluvil, o vážných věcech, dokázal v malých posluchačích vyvolat smích. Svěřil se, že tehdy sotva sedmnáctiletý s kamarády v Kroměříži, kde chodil do školy, po okupaci vlasti hitlerovským Německem ony vlajky s hákovými kříži strhávali, takže po nich začalo pátrat gestapo. To jeho odchod z tehdejšího protektorátu Čechy a Morava urychlilo.

Cesty do války mohou být roztodivné a docela legrační. Děti je tak rozhodně posoudily.



„Když po mně Němci pátrali v jedné vísce, schoval jsem se do kurníku. Jenomže mi došlo, že pokud si do něj vstupním otvorem posvítí, určitě mne najdou. Měl jsem u sebe od maminky malou baterku, a tak jsem si v jejím chabém světle vnitřek pozorně prohlížel. Nahoře, u bytelného krovu, hřadovaly slepičky. Napadlo mne, že pokud k nim vylezu po tenkém žebříčku, který tam vedl, schovám se mezi nimi. Byl jsem hubený jako mnozí z vás, tak jsem to zkusil. Jste z vesnice, tak si umíte představit, co vyvádějí slepice, když je v noci rušíte,“ obrátil se na dětské posluchače, jimž už začal po tvářích pohrávat úsměv, s otázkou hrdina od Tobruku.

„Hrůza, jak jsem se je snažil odsunout, aby mi udělaly místo, kdákaly, mávaly křídly a já se strachoval, že bude odhalen. No, a když jsem z kurníku později vyběhl, spadl jsem do potoka a celý se zmáčel.“



Cesta podplukovníka Milera, jinak také místostarosty Ledčic, k létání vedla přes větroně, na nichž začal létat nedlouho poté, co dovršil šestnáctý rok, až se prolétal ke studiu na Vojenské letecké akademii v Košicích. V současnosti už má nalétáno 7000 hodin, z toho jako instruktor 3000. Byl posledním pilotem, jenž s letounem MiG-23 ML dne 9. prosince 1998 z Čáslavi přelétl na českobudějovické letiště. Tedy v době, kdy na čáslavském letišti po dvou desítkách let končil provoz zmíněných strojů.

Doba se změnila a na vzpomínkách obou mužů, kteří život zasvětili letectvu, se ukázalo, jak se technika rychle zdokonaluje.

Podle čeho se tam nahoře piloti orientují, když chybí jakýkoliv styčný bod? Podplukovník Miler v tom má jasno. Prý je to snadné – existuje přece navigace GPS, v nouzi pomůže kompas i mapa.

„Tak to my kolikrát ani nevěděli, kde jsme. Současní piloti to oproti nám mají lehčí,“ navázal na něj plk. v. v. Pavel Vranský. *„Naší navigací kromě slunce, měsíce či hvězd byli také holubi, které jsme si do letadla brali. Vždycky točili hlavičky k domovu,“* vysvětloval.



Oba muži dětem vyprávěli s takovým zaujetím a natolik poutavě, že dokázali zaujmout nejen kluky, ale také holky. A když jim pplk. Miler, mimochodem místostarosta Ledčic, ukázal vlastnoručně vyrobený model letadla a půjčil jim svou leteckou přilbu, nebralo dětské nadšení konce. Každý se chtěl aspoň na chvilečku cítit jako pilot stíhačky.

V Senior klubu, kde se besedovalo v podvečer, se probíraly i vážné věci. Jaké to je, když letadlo dostane zásah, co všechno musí palubní telegrafista a střelec za války zvládnout, o mamince Pavla Vranského, která zahynula v koncentračním táboře…

„Ano, raněn jsem byl také u Tobruku. Do zad. Po dlouhé době jsem se z bunkru, kde jsme spali na holé zemi, dostal do čisté postele. To byla nádhera, a ty krásné sestřičky…“ přitakal na dotaz tento velice skromný člověk, mimo jiných vyznamenání nositel dvou čs. Válečných křížů 1939, tří čs. medailí Za chrabrost či britských The Afrika Star se štítkem 8th Army; The Air Crew Europe Star se štítky France, Germany; The War Medal 1939-1945 a polského 1939-1945 Polskie sily bronie na zachodě se štítkem Tobruk.

„Byl jsem vychován v duchu humanistických myšlenek T. G. Masaryka. Pojem vlast pro mne nebyl prázdným slovem. Také jsem byl hrdý na tatínka, který coby nadporučík v záloze za mobilizace nastoupil ke svému dělostřeleckému útvaru, cítil jsem hrdost, když jsem viděl to spontánní nadšení, s jakým vojáci plnili mobilizační rozkaz. Proto jsem šel bránit rodnou zem, byla to pro mne naprostá samozřejmost,“ reagoval na dotaz, proč šel do války dobrovolně.

Muž, který šel bojovat za osvobození Československa a už v květnu 1939 byl příslušníkem tzv. Polského legionu, který byl po roce 1948 coby někdejší příslušník RAF tvrdě postižen - nesměl dokončit Vysokou školu dopravní, mohl pouze se závěrečnou zkouškou a dnes již neplatným titulem diplomovaný technik absolvovat Dopravní institut ministerstva dopravy, musel pracovat jako horník, uklízeč či správce podnikové chaty - na minulost neplive a pro někoho možná překvapivě uznale a s láskou vypráví rovněž o svém prvním veliteli Ludvíkovi Svobodovi. Netají se tím, že oproti východní frontě, kde byl také, se naši vojáci ve Velké Británii měli „fešácky“.



Josef Miler se uniformě upsal z lásky k létání. On i Václav Vašek, František Hlavnička, Vítězslav Nohel a další, patří do dlouhé řady králů vzduchu, jakými byli například František Malkovský. Politické změny po listopadu 1989 se zákonitě odrazily i ve vojenském letectvu. Díky nim jako jeden z členů „Display teamu“ mohl po celé Evropě předvádět umění českých stíhačů.

Batman, Spiderman Superman a ještě jakási postavička z filmu, o jejíž existenci jsem do oné besedy neměla nejmenší tušení, jsou pro řadu kluků a holek těmi pravými hrdiny. Pro starší generace zajisté zarážející zjištění, nicméně je to fakt. Každé dítě i dospělý potřebuje ke svému vývoji nějaké vzorce chování – aspoň si to myslím. Možná jsou tím nejdůležitějším, co každý z nás má. Ovlivňují totiž celý náš život, to, zda v něm budeme úspěšní či nikoliv, zda dokážeme vycházet s jinými lidmi…

Snad časem ony postavičky s nadpřirozenými schopnostmi coby příklady nahradí lidé jako plk. v. v. Pavel Vranský nebo pplk. Josef Miler.

Tipperery (Jack Judge a Harry Williams,1912)
originál
It´s a long way to Tipperary,
It´s a long way to go.
It´s a long way to little Mary,
To the sweetest girl I know.
Goodbye, Piccadilly,
Farewell, Leicester Square.
It´s a long, long way to Tipperary,
But my heart´s right there.

Tipperery (píseň zahraničních vojáků)
překlad
Daleko je na Tiperery,
daleká pouť je tam.
Daleko je má milá Mery,
nejsladší z těch, které znám.
Sbohem, Pikadily,
kde i Lestr znám,
daleko jsou moje Tiperery,
ale nezapomínám.

Ledčické děti se setkaly s lidickými dětmi „Moje milá maminko, už mne tady máš.“

Jana Časnochová-Vrzalová, Národní Osvobození č. 25-26/2012



„To se nedá slovy popsat, co jsme my děti cítily, když nás brali maminkám,“ odpověděla na otázku malého školáka dnes osmdesátiletá Marie Šupíková, jedno z lidických dětí, které mělo štěstí a tragédii této vesnice na Kladensku přežilo. Sedmdesáté výročí jejího vyhlazení si v Ledčicích na Mělnicku připomněli letos 23. října na dvou besedách. První se konala v tamní základní škole a druhá v Senior klubu.

Do Ledčic kromě Marie Šupíkové přijeli Věra Čepelová a Pavel Horešovský. Tomu onoho osudného 10. června 1942 bylo pouhých šestnáct dnů. Zatímco on byl umístěn do kojeneckého ústavu, tehdy desetiletá Maruška a sedmiletá Věra byly dány k poněmčení.

„My jsme náhodou měli štěstí, že jsme přežili,“ pouští se klidným hlasem do vyprávění Maruška Šupíková. Vykresluje obyčejný předválečný život ve vísce ležící nedaleko Buštěhradu, barvitě líčí lumpárny, které jako děti prováděly a pak onen tragický 10. červen roku 1942. Občas se dětí zeptá, zda rozumějí všemu, co říká, zda vědí, co byl koncentrační tábor… To, co neznají, okamžitě srozumitelně vysvětlí.

„Ráno přijela nákladní auta a s maminkami nás odvezla pryč. Ani maminky, ani my děti jsme nevěděly, že se do naší vesničky, do našich starých Lidic už nikdy nevrátíme. Neměly jsme nejmenší tušení o tom, co se tam dělo. Naše maminky nevěděly, že už jsou vdovy a my, že už nemáme tatínky, protože byli zastřeleni u Horákova statku.“

S obrovským smutkem v očích líčí, jak je – děti – v kladenském gymnáziu gestapáci rvali maminkám z náručí, jak jeden z nich vystřelil do stropu tělocvičny, kam byly nahnány, aby je vystrašil a přiměl děti pustit. Ani sedm desítek let, které od těch hrůzných okamžiků uplynuly, nedokázalo ostří vzpomínek alespoň otupit. A pak že čas smyje i tu největší bolest!

Když Maruška Šupíková popisovala, jak děti dostaly na krk cedulky, jak se mnoho dnů nemohly převléknout, umýt, jak dostaly vši a trpěly obrovským hladem, ozvalo se z první řady vydechnutí: *„Pane jo!“*
„Děti, šly byste od maminky?“
„Ne!“ překřikovaly se děti a zamítavě kroutily hlavami.
„Když se na vás dívám, vidím ve vás své kamarády, spolužáky, vidím tu naši školní třídu,“ svěřuje se paní Šupíková. *„A jaké to bylo, když nás maminkám brali?“* opakuje otázku, položenou jednou z dívenek.
„To, co jsem cítila, se nedá slovy popsat. Je mi osmdesát let a maminka mi pořád moc chybí. Chtěla bych její radu, pohlazení… Až jako dospělá, jako máma, jsem plně porozuměla tomu, co naše maminky musely prožívat, když jim nás děti brali. Věřte, že byť se maminky na vás někdy zlobí pro nějakou tu lumpárnu, je to proto, že vás mají rády, že se o vás bojí. Doma máte někoho, ke komu se vracíte, kdo vám namaže chleba, utěší v nemoci. O to jsme my, lidické děti přišly a nikdo nám nikdy nevysvětlil, proč.“



Marie Šupíková i o tři roky mladší Věra Čepelová přiznávají, že život jim zachránilo poklepání gestapáckou hůlkou na rameno, které znamenalo poněmčení. Většina ostatních dětí byla zavražděna a jen hrstka nejmladších přežila v kojeneckém ústavu.

„Zakázali nám mluvit česky. Za každé české slovo následoval trest,“ vysvětluje Věra Čepelová. *„Musely jsme se učit německy, vykonávat drobné práce, třeba zašívat punčochy, plést.“*

Obě přiznávají, že německé rodiny, do nichž se dostaly, je přijaly dobře. Možná to bylo tím, že šlo o starší bezdětné manželské páry. Ani jeden nevěděl, odkud dívenky skutečně pocházejí.

„Říkala jsem jim strejdo a teto, protože jsem věděla, že někde maminku a tatínka mám. Ještě dlouho po válce jsem si s nimi dopisovala. Ta rodina znamenala pro mne život,“ snaží se co nejsrozumitelněji popsat tehdejší situaci Věra Čepelová. Vysvětlit co nejjasněji, jak si s lidickými dětmi život krutě zahrál, je opravdu obtížné. Traumata, která prožily, se nesmazatelně zapsala do jejich srdcí a duší.

Těžko plně pochopit, co prožívá dítě, které násilím odeberou mamince, dají do cizí rodiny v cizí zemi, a pak, po válce, je zase bez jakéhokoliv vysvětlení pošlou do staré vlasti, jejíž řeči – své rodné řeči - už nerozumějí.

„Moje milá maminko, už mne tady máš,“ to byla jediná česká věta, kterou mne naučili, když mne vezli domů. *„Moje maminka měla štěstí a koncentrační tábor Ravensbrück přežila. Neuměla však německy a já zase česky. S mou pravou maminkou jsem se poznávala a seznamovala velice obtížně. Když jsem jí něco chtěla říct, ukazovala jsem rukama.“*



Věra Čepelová měla štěstí. Její maminka se z útrap koncentráku vzpamatovala. Osud jim dopřál se znovu sblížit. Ne tak Marii Šupíkové, která se s maminkou setkala až v srpnu 1946. Po návratu do vlasti ji hned navštívila v nemocnici, kde ležela s tuberkulózou, kterou onemocněla v lágru. Ani ony se nemohly domluvit, protože každá hovořila jiným jazykem. Několik měsíců po tomto setkání Maruščina maminka umřela.

„Všechno, co jste tady slyšeli, znám jen z vyprávění, protože mně v době vypálení Lidic bylo pouhých šestnáct dnů,“ dokresluje lidickou tragédii Pavel Horešovský. *„Mám rád takovéto besedy, protože se při nich vždycky něco nového o Lidicích dozvím. Skončil jsem sice v kojeneckém ústavu, ale měl jsem štěstí, že se to má babička, která v Lidicích nebydlela, dozvěděla, vyhledala mne a navštěvovala. K mamince, která Ravensbrück přežila, jsem se po válce vrátil, jenomže jsem se jí bál. Znal jsem jen lidi oblečené do bílých plášťů a každý, kdo měl obyčejný civilní oděv, mne děsil.“*

Tiše, se zatajeným dechem, ledčičtí školáci naslouchají jejich vzpomínkám. Tu a tam se z jejich řad ozve typicky dětský „komentář“ – *„ty brďo!“* A pak se na hosty sype příval otázek, svědčících o tom, že na setkání je paní učitelky připravily dobře. Nacvičily s nimi i kulturní pásmo a pod jejich vedením chlapci a děvčata vyrobili také dárečky, jimiž návštěvu potěšili.

Snad jen matka dokáže plně porozumět té strašlivé bolesti, kterou prožívaly, a hrstka ještě žijících přeživších lidických žen stále prožívá – přijít o dítě, vědět, že bylo zavražděno, že umíralo daleko v cizí zemi, odloučené od rodičů, od teplé máminy náruče, v bolestech, aniž by chápalo proč, že umíralo zplynované ve speciálně upraveném nákladním autě.

Celá tři léta v koncentráku věřily, že se setkají se svými manželi, bratry, strýci, se svými dětmi. Nevěděly, co se stalo v Lidicích a spoluvězeňkyně to před nimi dokázaly tajit až do osvobození. Tou nadějí, kterou jim tím daly, mnohým pomohly přežít.

Ledčické ženy, které podvečer přišly do Senior klubu, vyprávění hluboce zasáhlo. Jejich rozum, jejich maminkovská a babičkovská srdce se bránila pouhé představě, že by se něco takového přihodilo i jim. Rozuměly maminkám, jejichž děti byly zavražděny, že s určitou výčitkou v očích hleděly na ty šťastné, jimž se jejich děti vrátily. Rozuměly i tiché obžalobě, proč to její přežilo a to moje ne. Útěchou se maminkám zavražděných lidických dětí stalo sousoší, vytvořené akademickou sochařkou Marií Uchytilovou, jímž je aspoň symbolicky vrátila domů, do rodných Lidic. Chodily k němu a v hloučku dětí hledaly tu svou holčičku, toho svého chlapečka.

A proč se lidičtí po válce vrátili do nově vybudovaných Lidic, zda je k tomu někdo nutil nebo to bylo dobrovolné? Na tuto otázku Marie Šupíková za všechny odpověděla: *„Když někdo ztratí domov, ztratí úplně všechno. To byl a je náš domov. Chtěli jsme se vrátit. Pro mne místo, kde stávaly staré Lidice, nikdy nebude holou plání. Pořád tam vidím náš domeček, sousedy, vidím i ty neplechy, které jsme jako děti tropily.“*

Jak dávno Lidice padly v prachu, lidi co přežili, mají černé myšlenky. My Vám přejeme hodně zdraví, štěstí a hodně lásky.

Tímto přáním se ledčické děti s lidickými dětmi rozloučily.

***

„Německo předou mnou ubývá, už je ho jen kousíček – a potom už není docela nic ---
Potom je tu jiné, šeré nádraží. Cheb. Kolem mne zní divná, cizí řeč, vlastně moje řeč! Sestupujeme se schůdků.
… Blíží se k nám štíhlá, krásná paní. Hnědé vlasy, modré oči, ó paní, vy jste známá ze snů o ‚onom světě‘, vždyť vy jste přece ---
Můj průvodce už stojí před mou paní a jméno, nejsladší jméno ukončuje moje bloudění..
… Její oči mne objaly už z dálky, teď vztáhla ruce, teď se chvěje jako strom ve vichřici, klesá na kolena a má hlava leží na jejím srdci.
… Mlčím a vím, že tohle je láska.
Mlčím, neboť neumím říci: Maminko!“

***

Z knihy Zdeňky Bezděkové Říkali mi Leni, kterou měli ledčičtí školáci na seznamu povinné literatury a která se stala podnětem k setkání s lidickými dětmi

Ježíšek, Mikuláš i čerti…



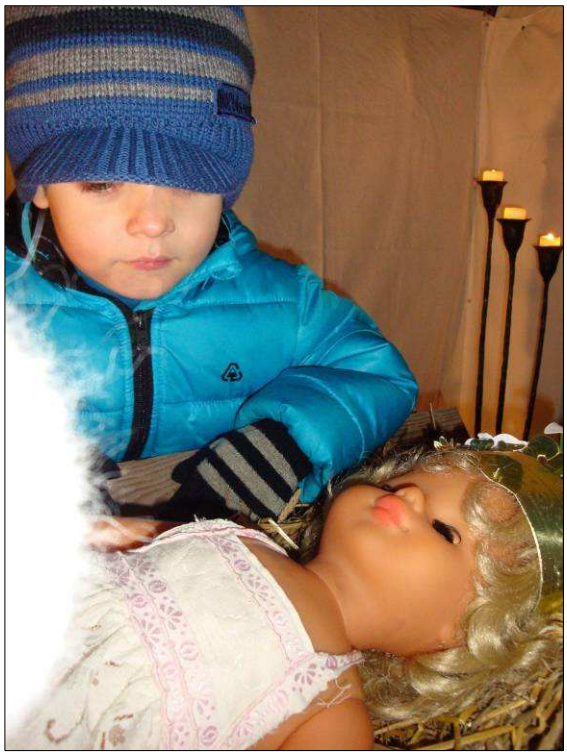
A samozřejmě andělé, svařáček, nějaké ty sladkosti z domácí kuchyně a hlavně spousta zábavy.

Podvečer 5. prosince jsme se sešli na návsi v Ledčicích k tradičnímu rozsvícení vánočního stromu. Nechyběl živý betlém, jímž nás děti z mateřinky společně s našimi školáky v dějinách vrátili o tisíce let zpět. Stali jsme se svědky onoho zázraku - zrození Ježíška, o němž je všeobecně známo, že nám také nosí dárky. Kam se na něj hrabe Santa Claus i s Dědou Mrázem!

Do času vánočního nás hudbou přenesl rovněž Podřipský žesťový kvintet. Kdo chtěl, mohl si s ním zanotovat. Sváteční atmosféru dolaďovali důstojně se procházející andělé a Mikulášové, čerti řádili a pokoušeli, jak ostatně mají v popisu práce. Letos se tihle chlapíci opravdu pěkně vybarvili. Vypadali, jako by zrovinka přilétli z horoucích pekel. Jen si chudáčkové stěžovali, že jsou zvyklí na pekelné teplíčko, bez ustání sálající od kotlů, tak jim u nás byla trošku zima. Snad je trochu rozehřál náš svařáček.

Od Mikulášů děti dostaly nebeské dary a dlužno dodat, že mnohé čerty, s nimiž údajně nejsou žerty, spíše pobaveně sledovaly. Marná sláva, v Čechách tyhle chlupaté a rohaté uličníky milujeme.









Rybovka 15. 12. 2012

Několik desítek místních i přespolních návštěvníků si také letos mohlo v místním slavnostně osvětleném kostele svatého Václava vyslechnout tradiční vánoční příběh. Ledčický příležitostný sbor, značně posílený o většinou pražské umělce, předvedl pod taktovkou Jakuba Kydlíčka neodmyslitelný symbol našich Vánoc – Rybovu Českou mši vánoční.

Téměř sedmdesátihlavý ansámbl za doprovodu orchestru ve skvělé formě a s patřičným nasazením oslavil více než dva tisíce let starou událost zvěstující narození Jezulátka. Celý děj Jan Jakub Ryba přenesl do českého prostředí. Půvabný, všem srozumitelný text i působivá, téměř zlidovělá hudba, tvoří krásnou slavnostní atmosféru. A tak v adventní čas se u nás na chvíli setkali všichni, kdo se chtěli zastavit a prožít tajuplnou náladu plnou předvánočního kouzla, krásného zpěvu a hudby.

Dlouhotrvající potlesk a slova uznání všem účinkujícím byly zaslouženou odměnou.

Dirigent: Jakub Kydlíček

Sóla: Demel-Trnová Eliška-soprán, Pecharová Lenka-alt, Němeček Jan-tenor, Čermák Zdeněk-bas



Ó, Děťátko milostivé,
budiž nám vždy dobrotivé.
Tobě se zde klaníme,
oběť svou zde činíme.
Obejmi nás láskou svou,
potěš tváří milostnou,
Obdař všechny milostí,
zblaž nás věčnou radostí.
Uděl nám požehnání,
pokojné obcování.









Fotogalerie z Vítání občánků



Poděkování

- panu Martinovi Živnému za sponzorský dar na Vítání občánků a za knihy do knihovny
- panu Michalu Bušilovi za exponát do muzea
- panu Tomáši Kučerovi za knihy do knihovny
- panu Davidu Paškovi za sponzorský dar ledčickým hasičům
- ZŠ děkuje :
    - zastupitelům - p. Reilichové, Chaloupkovi, Sirovému, Šourkovi, Živnému a Srbovi za finanční a věcné dary
    - paní Tobiáškové za věcný dar do školní družiny
    - panu Karlu Sršňovi a Antonínu Salačovi za opravu vstupních dveří do školy
    - panu Jiřímu Zahorjanovi za instalatérské práce ve škole
    - paní Veronice Šourkové a panu Jiřímu Sirovému za vedení kroužku mladých myslivců a ochránců přírody
    - manželům Muchkovým za věcný dar do školy
    - panu Stanislavu Charvátovi a Jaroslavu Veverkovi za instalace počítačů ve škole získaných od ČSOB
    - děkuje zřizovateli za balíčky od Mikuláše pro děti ze školy a školky
    - všem rodičům za drobné věcné dary do školy

Pozvánka na Štědrovečerní bohoslužbu



Adventní doba v Ledčicích vyvrcholí
tradičním setkáním
o Štědrém dni v kostele svatého Václava.
V pondělí 24. prosince 2012 ve 21 hodin
si přijďte společně poslechnout i zazpívat
nejkrásnější české koledy
a popřát známým a přátelům „šťastné a veselé".
Štědrovečerní bohoslužbu slova vykoná
a na varhany hraje
pan Mgr. Jiří Černý z Černoučku.

Pozvánka do kadeřnictví

kontakt: Lucie Hochmannová, tel. 605 282 113, 277 08 Ledčice 201, www.lazebnice.com



Pánské i dámské kadeřnictví
Lucie Hochmannová

Paní Lucie Hochmannová oznamuje občanům, že od ledna 2013 otevírá
v Ledčicích čp.201 pánské i dámské kadeřnictví.
Lucie Hochmannová se vyučila v oboru holič-kadeřník v roce 1978,
poté vystudovala střední školu ukončenou maturitní zkouškou.
Ve svém oboru pracuje přes 30 let. Za tu dobu absolvovala odborná školení,
kde byla prezentována nová vlasová kosmetika a nové módní trendy v účesové tvorbě.
V roce 2004 se zúčastnila semináře v italské Catolice, kde získala další odborné znalosti a dovednosti.
Používá vlasovou kosmetikou Alter Ego.
V současné době pracuje v Praha 8 – Kobyliské náměstí 6,
v Kralupech nad Vltavou Salón Hedvika, 1.patro obchodního domu Říp, Nerudova 1094
a nově v Ledčicích čp.201.

Vydává Obecní úřad Ledčice, reg. č. MR ČR E 106 84, text: Jana Časnochová-Vrzalová, tisk: Eva Kučerová, Iveta Škarohlídová